

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 27. maj 2011
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2011-730-1298
Dok.: FRM41374

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 32 vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven. (Udvidelse af ”noget for noget-ordningen” om tidlig prøveløsladelse af dømte m.v.) (L 174), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 25. maj 2011. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karen Hækkerup (S).

Lars Barfoed

/

Anette Arnsted

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 32 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven. (Udvidelse af ”noget for noget-ordningen” om tidlig prøveløsladelse af dømte m.v.) (L 174):

”Ministeren bedes yde teknisk bistand til et ændringsforslag med bemærkninger, der indebærer, at kriminalforsorgen fortsat har pligt til at høre anklagemyndigheden om løsladelse i medfør af straffelovens § 40 a af indsatte, der er dømt for farlig kriminalitet, herunder forsætlig brandstiftelse eller anden almenfarlig forbrydelse, grovere volds- eller sædelighedsforbrydelse, berigelsesforbrydelse forbundet med vold eller trussel om vold eller i øvrigt lovovertrædelser af særlig grov eller professionel karakter.”

Svar:

En ændring som omtalt i spørgsmålet vil ikke kræve, at der vedtages et ændringsforslag til lovforslaget. Som det fremgår af besvarelsen og den supplerende besvarelse af spørgsmål 9 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende lovforslaget, påtænkes det at justere de administrative regler vedrørende indsatte, som er idømt under 8 måneders fængsel, og som har været på fri fod mellem domfældelsen og iværksættelsen af straffuldbyrdelsen.

Hvis et flertal i Folketinget måtte finde, at der i et vist omfang fortsat bør være pligt til at høre anklagemyndigheden, inden der sker prøveløsladelse efter ”noget for noget-ordningen” af indsatte, som er idømt under 8 måneders fængsel, og som har været på fri fod mellem domfældelsen og iværksættelsen af straffuldbyrdelsen, vil det være tilstrækkeligt, at dette tilkendes gives i Retsudvalgets betænkning over lovforslaget.

Jeg vil ikke kunne støtte en sådan tilkendegivelse.

Det bemærkes i den forbindelse, at hensynet til retshåndhævelsen i de pågældende sager – hvor der er tale om relativt korte fængselsstraffe, og hvor retten ydermere ikke har fundet, at det af hensyn til retshåndhævelsen har været nødvendigt at varetægtsfængsle den dømte mellem domfældelsen og iværksættelsen af straffuldbyrdelsen – typisk ikke taler imod tidlig prøveløsladelse. Hvis sagens omstændigheder i enkelte tilfælde alligevel er af en sådan karakter, at hensynet til retshåndhævelsen taler imod tidlig prøveløsladelse efter noget for noget-ordningen, vil der – uanset at anklagemyndigheden ikke høres – ikke kunne træffes afgørelse om en sådan tidlig prøveløsladelse.

Det skal endvidere bemærkes, at høring af anklagemyndigheden er forbundet med en forlænget sagsbehandlingstid, der kan forsinke prøveløsladelsen ud over halvdelen af straffetiden, og at Direktoratet for Kriminalforsorgen har oplyst, at det er helt afgørende for målsætningen om at lette kapacitetspresset på kriminalforsorgens institutioner, at høringspligten indskrænkes som foreslået.

Endelig bemærkes det, at Rigsadvokaten har tilkendegivet, at en undtagelse fra høringspligten i de nævnte tilfælde ikke giver Rigsadvokaten anledning til bemærkninger.